

روش فهم خانواده حدیث؛ مطالعه موردی خانواده حدیثی «ایثار»

جواد سلمانزاده^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۳۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۱۹

چکیده

فهم حدیث به عنوان دومین منبع استنباط آموزه‌های دینی امری مهم قلمداد می‌شود. در فرآیند فهم حدیث، با مفهومی به نام خانواده حدیث مواجه هستیم که برای برخورداری از ویژگی‌هایی خاص، چون «تعدد»، «تشابه و تناسب موضوعی»، «جامعیت» و...، نیازمند فهم و توجه ویژه است. از این رو، لازم است به اقتضای ویژگی‌های خانواده حدیث، روشی ویژه برای فهم آن در نظر گرفته شود. این پژوهش، با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، تأمل در ویژگی‌های خانواده حدیث و نسبت‌سنجی میان احادیث هم خانواده به یافته‌هایی دست پیدا کرده است که به جهت نتیجه‌بخشی در فهم خانواده حدیث قابل توجه است. این یافته‌ها نشان می‌دهد که فهم خانواده حدیث از روشی سه مرحله‌ای به دست می‌آید که عبارت‌اند از: «فهم تک تک احادیث»، «فهم بیناحدیث» و «جمع‌بندی و تحلیل مفاهیم به دست می‌دهد». انجام این مراحل، نه تنها فهم درست، دقیق و جامعی از حدیث به دست می‌دهد؛ بلکه فراتر از آن، سوال‌ها و مسائل جدید را پاسخی بروز ارائه خواهد کرد. کلیدواژه‌ها: فقه حدیث، فهم حدیث، فهم بیناحدیث.

۱. بیان مسئله

از مهم‌ترین قواعد در دانش فقه‌الحدیث، قاعده «خانواده حدیث» است که در فهم درست و دقیق حدیث جایگاهی اجتناب ناپذیر دارد و ضرورتاً در فرآیند فهم حدیث، همواره مورد توجه است. خانواده حدیث به معنای همه احادیث مشابه و مربوط با موضوع یا حدیث مورد نظر است.^۲ اما گرداوری احادیث مشابه و مرتبط، تنها گام نخست در کار با این قاعده

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه حکیم سبزواری (j.salmanzadeh@hsu.ac.ir).

۲. رک: منطق فهم حدیث، ص ۱۴۶؛ فقه‌الحدیث، ۴، ص ۲۱.

است که منجر به تشکیل خانواده حدیث می‌شود. و گام دوم در کار با خانواده حدیث، تلاش برای فهم آن است که فرآیندی گسترد و پیچیده می‌نماید. در این گام است که حدیث، معنای خود و مراد گوینده‌اش را رو می‌نماید و هدایتش را به محدث منتقل می‌سازد. بنابراین، مهم‌ترین گام در کار با خانواده حدیث، فهم خانواده حدیث است که مقتضی طراحی روشی دقیق و کارآمد است. با وجود ارزشمندی و اهمیت بالای فهم خانواده حدیث، تاکنون روشی برای آن طراحی نشده است و خانواده حدیث به روشی غیرنظم‌مند یا ناکامل فهم و تفسیر می‌شده است.

این پژوهش برآن است تا با استفاده از روش متداول در فهم حدیث و توجه به ویژگی‌های خانواده حدیث، چون ویژگی «تعدد احادیث»، «تشابه و تناسب موضوعی احادیث»، «جامعیت خانواده حدیث» و ... روشی نظام‌مند و کارآمد طراحی کند. از آنجا که این روش برپایه روش متداول فهم حدیث طراحی شده است و ویژگی‌های خانواده حدیث را در نظر گرفته است، می‌توان آن را مبتنی بر همان مبانی و پیش‌فرض‌های فهم حدیث و خانواده حدیث، چون «برخورداری ائمه علیهم السلام از فصاحت و بлагت زبانی»^۱، «الزوم بازیابی خانواده حدیث»^۲، «امکان فهم حدیث»، «ضرورت فهم حدیث»، «تدوین موضوعی خانواده‌ای جوامع حدیثی» و ... استوار دانست.

۱- پیشینه

مطالعه آثار پیشین نشان می‌دهد که در زمینه روش فهم خانواده حدیث، تاکنون پژوهشی انجام نشده است و پژوهش‌های انجام‌شده بیشتر به ماهیت و جایگاه خانواده حدیث در فهم حدیث مرتبط است. برخی از این پژوهش‌ها عبارت‌اند از:

روش فهم حدیث، اثر عبدالهادی مسعودی: این کتاب، از اولین درسنامه‌های نوشته شده در زمینه فقه الحدیث است که خانواده حدیث را در فهم حدیث مؤثردانسته است. در این پژوهش، پس از معرفی خانواده حدیث و اثبات ضرورت و فوائد استفاده از خانواده حدیث، روش تشکیل خانواده حدیث را بیان کرده است؛ بی‌آن که از روش فهم خانواده حدیث سخنی به میان آمده باشد.

منطق فهم حدیث، اثر سید کاظم طباطبائی: این کتاب نیز بر محور فقه الحدیث پژوهش

۱. فقه الحدیث، ص ۲۴.

۲. منطق فهم حدیث، ص ۱۴۶.

شده است و از خانواده حدیث به عنوان قاعده‌ای فقه الحدیثی یاد کرده است. اما مطالعات این کتاب در حوزه خانواده حدیث محدود به مباحث نظری و روش بازیابی خانواده حدیث است و از روش فهم خانواده حدیث بحث نشده است.

دانش نامه قرآن و حدیث، اثر محمد محمدی ری‌شهری و همکاران: در این اثر، خانواده‌های حدیثی گوناگون به تفصیل و دقت جمع‌آوری شده‌اند و در ابتدای هر خانواده، تبیین گستره‌ای از موضوع ارائه می‌شود. اما از روش فهم خانواده حدیثی سخنی به میان نیامده است؛ هر چند عملاً در ابتدای هر خانواده حدیثی، مراحلی از روش فهم خانواده حدیث مورد استفاده بوده است.

فقه الحدیث ۱، اثر عبدالهادی مسعودی: در این کتاب، مهم‌ترین مفاهیم و قواعد مربوط به فهم حدیث و شناسایی معنای حدیث، چون «مبانی فقه الحدیث»، «فوائد فقه الحدیث»، «پیشینه فقه الحدیث»، «سیر اجمالی فهم حدیث» و «گردآوری قرینه‌های متصل و منفصل» بیان شده است. از جمله قراین متصل و منفصل، خانواده حدیث است که تنها بدان اشاره شده است و توضیحی درباره آن ذکر نشده است. در واقع، این کتاب به سه قاعده مهم فقه الحدیث، اعم از «واژه‌شناسی»، «اصطلاح‌شناسی» و «ساختار‌شناسی» پرداخته است و فرصتی برای تبیین خانواده حدیث و روش فهم آن نیافته است.

فقه الحدیث ۳، اثر عباس پسندیده: این کتاب، با تمرکز بر خانواده حدیث تألیف شده است و ابعاد و جوانب مختلف آن را بررسی کرده است؛ به عنوان مثال، شیوه تشکیل خانواده حدیث در این کتاب به طور مفصل توضیح داده شده است، اما روشی جامع برای فهم خانواده در آن پیدا نشد؛ اگرچه از عنایین مهمی چون «دسته‌بندی احادیث»، «شناسایی مسائل»، «تعیین اطلاعات هر حدیث» و «دسته‌بندی اطلاعات» یاد کرده است که در روش فهم خانواده حدیث از آن‌ها استفاده می‌شود.

«خانواده حدیث و نقش آن در فقه الحدیث»، اثر مجید معارف: این مقاله پس از تعریف خانواده حدیث، فواید و دستاوردهای خانواده حدیث در فهم حدیث را یادآور شده است و درباره روش فهم خانواده حدیث پژوهشی انجام نداده است.

«نقش خانواده حدیث در فهم متون نهج البلاغه»، اثر مهدی مردانی: در این مقاله، پس از بیان ضرورت تشکیل خانواده حدیث، پیامدهای غفلت از خانواده حدیث را تذکرمی‌دهد و سپس فواید بازیابی خانواده حدیث را تبیین می‌کند؛ حال، آن‌که به روش فهم خانواده حدیث

توجهی نشده است.

«توجه به خانواده حدیث در آثار معاصرین»، اثر علی رضا رجبی: این مقاله دو کتاب «الحياة» و «میزان الحكمة» را به عنوان دو کتابی که بر محور خانواده حدیث تألیف شده‌اند، معرفی می‌کند، اما از روش فهم خانواده حدیث سخنی به میان نمی‌آورد.

۲. مفهوم‌شناسی

در این پژوهش، با سه واژه مهم «روش»، «فهم» و «خانواده حدیث» مواجهیم که معنا و تعریف آن‌ها در ذیل ارائه می‌شود:

۱-۱. روش

این واژه در لغت به معنای راه، قاعده و قانون، سبک، رسم و آیین به کاررفته است و در اصطلاح، مجموعه فعالیت‌های عقلانی،^۱ اندیشه‌یده و سازمان یافته،^۲ تدریجی و مرحله به مرحله^۳ که با استفاده از ابزار یا منبع خاص^۴ جهت رسیدن به هدفی^۵ چون حقیقت دانش^۶ یا قدرت^۷ است که با به کارگیری اصول و قواعدی منطقی^۸ و براساس مبانی^۹ انجام می‌گردد.

پس روش را می‌توان شیوه و فرآیند استفاده مرحله به مرحله از منابع و ابزارهایی دانست که در فهم خانواده حدیث دخیل و سهیم هستند. برخی از این منابع و ابزارها عبارت‌اند از: جمله، حدیث، ارتباط میان جملات، ارتباط میان احادیث و ...

۱-۲. فهم

فهم در لغت، به معنای دانستن و به دل دریافتمن است که نسبت به حفظ ارزش

۱. مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی، ص ۲۵.

۲. فرهنگ علوم اجتماعی، ص ۲۲۳.

۳. فلسفه علم و متداول‌بودی، ص ۹۱.

۴. درسنامه روش‌ها و گرایش‌های تفسیر قرآن، ص ۲۲.

۵. همان، ص ۲۱.

۶. لغت‌نامه دهخدا، ج ۱۳، ۱۰۱۵۴.

۷. فرهنگ علوم اجتماعی، ص ۲۲۳.

۸. قرآن‌شناسی، ج ۲، ص ۱۵۱.

۹. مبانی و روش‌های تفسیر قرآن کریم، ص ۱۴.

والاتری برخوردار است.^۱ اما در اصطلاح، فهم برآیند یک عملیات فکری و ذهنی است؛ بدین ترتیب که ذهن از کنار هم چیدن یکسری معلومات درون ذهنی و یا دیدن و شنیدن اطلاعات برون ذهنی به یک درک و فهم جدیدی نایل می‌شود^۲ که نوعی اثربازی از خارج است و با حاضر شدن صورت خارج در ذهن محقق می‌گردد.^۳

این اصطلاح، در متونی چون متن قرآن، متن حدیث و ... زیاد استفاده می‌شود و در این ساحت، به درک، شناخت و کشف مراد و مقصود مؤلف^۴ یا بازتولید و بازسازی ذهنیت و قصد مؤلف در مفسر^۵ گفته شده است. اما این تعریف از فهم متن، تعریفی ایده آل گرایانه است و از واقعیت فهم دور می‌نماید؛ زیرا فهم متن همان فهم معنای متن به همراه فهم مراد مؤلف است که گاه این دو با یکدیگر هم پوشانی دارند و گاه از هم متمایز هستند.

در برخی دیگر از منابع، فهم متن به ترکیب افق معنایی متن با افق معنایی مفسر^۶ تعریف شده است که از فهم مراد متكلّم و مؤلف بازمانده است و بیشتر بر فهم مفسرتکیه کرده است؛ حال آنکه فهم مفسرتها در محدوده‌ای قابل پذیرش است که با معنای متن و مراد مؤلف تعارض نداشته باشد.

با توجه به معنای لغوی و اصطلاحی فهم، این واژه به نوعی عملیات فکری اطلاق می‌شود که منجر به درک و شناخت مفهوم می‌گردد. و اگر مفهوم، ماهیتی متنی داشته باشد، شناخت معنای آن و مراد گوینده یا مؤلفش به فهم آن متن منجر خواهد شد.

۳-۲. خانواده حدیث

خانواده حدیث به احادیث هم‌مضمون گفته می‌شود^۷ که حول موضوع واحد هستند و با روایت اصلی - که در صدد فهم آن هستیم - ارتباط دارند. این ارتباط می‌تواند از نوع عام و خاص، مطلق و مقید، مجمل و مبین، ناسخ و منسوخ و معارض باشد^۸ که با شناخت

۱. لغت‌نامه دهخدا، ج ۱۰، ص ۱۵۲۱۰.

۲. «بررسی انتقادی نظام فلسفی هرمنوتیکی گادامر»، ص ۱۵۵.

۳. المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۲، ص ۲۴۸.

۴. «بررسی تطبیقی تفسیر متن از دیدگاه هرمنوتیک و اصول فقه»، ص ۲۰۵.

۵. همان.

۶. «بررسی تطبیقی فهم از دیدگاه گادامر و علامه طباطبائی»، ص ۷۵.

۷. «توجه به خانواده حدیث در آثار معاصرین؛ بررسی دو کتاب میزان الحکمة والحيات»، ص ۲۷.

۸. روش فهم حدیث، ص ۱۳۴-۱۳۳.

نسبت میان آن‌ها با یک دیگر، به فهم دقیق حدیث نزدیک می‌گردیم.^۱ بنابراین، مجموعه احادیث مشابه و مرتبط در موضوعی واحد را خانواده حدیث می‌گویند که منظور از مشابه، احادیثی هستند که با موضوع اصلی یا روایت اصلی وحدت موضوعی دارند و منظور از مرتبط، این است که گاه موضوع حدیث با موضوع اصلی و موضوع روایت اصلی یکسان نیست، اما بدان مرتبط است و نوعی ارتباط مفهومی میان آن دو وجود دارد.

۳. مراحل فهم خانواده حدیث

فهم خانواده حدیث به اقتضای ماهیت و ویژگی‌هایش از مسیر مراحلی گوناگون و گام‌هایی متعدد عبور می‌کند. در این مراحل و گام‌ها به گونه‌ای منطقی و نظام مند، فهم از تک تک احادیث آغاز می‌شود و با کشف ارتباط‌های مفهومی میان احادیث و رفع تناقض‌های احتمالی به جمع‌بندی مفاهیم به دست آمده از فهم حدیثی و خانوادگی می‌رسد. مراحل و گام‌های فهم خانواده حدیث به شرح زیر قابل توصیف است: «فهم تک تک احادیث»، «فهم بیناحدیثی» و «جمع‌بندی و تحلیل مفاهیم به دست آمده». این مراحل همراه با نمونه کاربردی «خانواده حدیثی ایشار» در ذیل توضیح داده می‌شوند:

۱-۳. فهم تک تک احادیث

اولین مرحله از روش فهم خانواده حدیث، فهم حدیثی در برابر فهم بیناحدیثی است که بر تک تک احادیث به صورت مستقل و جداً جداً تعلق می‌گیرد. برای فهم حدیثی لازم است گام‌های زیر برداشته شوند:

۱-۱-۳. تجزیه جمله‌ای

اولین گام در فهم تک تک احادیث، جمله‌بندی حدیث و تجزیه جمله‌ای آن است که در احادیث چند جمله‌ای انجام می‌شود و احادیث تک جمله‌ای از این گام بی‌نیاز هستند. این کار مبتنی بر این دلیل است که فهم حدیث چند جمله‌ای به صورت یک‌جا امری دشوار و احتمالاً محال است و با غفلت و بی‌توجهی نسبت به برخی مفاهیم همراه است؛ گواینکه حدیث معصوم معمولاً مشتمل بر مفاهیم متعدد و متنوع است و بررسی یک‌باره آن نمی‌تواند همه مفاهیم آن را یک‌جا و یکسره کشف نماید.

۱. نقش خانواده حدیث در فهم متون نهج البلاغه، ص ۶۵.

بنابراین، در گام نخست، حدیث به جمله‌های مستقل معنادار تجزیه می‌شوند. منظور از جمله مستقل معنادار، عبارت و گزاره‌ای است که همه اجزای جمله را، اعم از «مسند و مسند الیه»، «مبتدا و خبر» یا «فعل و فاعل و مفعول»، شامل باشد و معنایی کامل و مستقل را به مخاطب انتقال دهد؛ به عنوان مثال، احادیث خانواده ایثار در ذیل تجزیه جمله‌ای می‌شوند:

جمله‌ها	حدیث
تک جمله‌ای	الإيثار أعلى الإحسان.
جمله ۱: الإيثار أحسن الإحسان. جمله ۲: أعلى مراتب الإيمان.	الإيثار أحسن الإحسان وأعلى مراتب الإيمان.
تک جمله‌ای	الإيثار غاية الإحسان.
تک جمله‌ای	الإيثار أشرف الإحسان.
تک جمله‌ای	الإيثار أشرف الكرم.
جمله ۱: الإيثار أعلى مراتب الكرم. جمله ۲: أفضل الشيم.	الإيثار أعلى مراتب الكرم، وأفضل الشيم.
جمله ۱: الإيثار سجية الأبرار، وشيمة الأخيار. جمله ۲: شيمة الأخيار.	الإيثار سجية الأبرار، وشيمة الأخيار.
تک جمله‌ای	الإيثار أفضل عبادة وأجل سعادة.
تک جمله‌ای	الإيثار زينة الزهد.
تک جمله‌ای	الإيثار فضيلة، الاحتياز رذيلة.
تک جمله‌ای	من أحسن الإحسان بالإيثار.
تک جمله‌ای	أفضل السخاء بالإيثار.
تک جمله‌ای	كفى بالإيثار مكرمة.
تک جمله‌ای	من أفضل الاختيار التحلی بالإيثار.
تک جمله‌ای	من شيم الأبرار حمل النفوس على الإيثار.
جمله ۱: عامل سائر الناس بالإنصاف، وعامل المؤمنين جمله ۲: عامل المؤمنين بالإيثار.	عامل سائر الناس بالإنصاف، وعامل المؤمنين بالإيثار.

۳-۲. مفهوم‌گیری تک‌تک جملات

پس از تجزیه جمله‌ای، این امکان فراهم است که حدیث از جمله نخستش به ترتیب، مفهوم‌گیری شود. منظور از مفهوم‌گیری این است که همه مفاهیم و پیام‌های قابل استنباط از جمله‌ها یادداشت گردد.^۱ در مفهوم‌گیری جملات، لازم است نکات زیرمورد توجه باشد:

- توجه به موضوع: در همان ابتدای مفهوم‌گیری، لازم است موضوع جمله شناسایی شود. منظور از موضوع، حوزه و حیطه‌ای است که جمله در آن حوزه بحث می‌کند. تعیین موضوع کمک می‌کند تا فضا و بستر مفهوم‌گیری مشخص شود و ذهن دچار پراکنده‌گویی نشود و در حوزه‌ای مشخص مفهوم‌گیری را پیش گیرد.

- توجه به همه واژه‌ها و ترکیبات: با توجه به دقت و حساسیت بالای متن حدیثی، لازم است همه واژه و ترکیبات به کاررفته در حدیث مورد معنایابی و مفهوم‌گیری واقع شوند. به کارگیری این درجه از دقت باعث می‌شود که هروایه و ترکیب از دو حیث ساختاری و معنایی بررسی می‌شوند. منظور از حیث ساختاری، وجه صرفی و نحوی واژه و ترکیبات است که می‌تواند در تعیین معنا اثرگذار باشد و منظور از حیث معنایی، وجه لغوی واژه و ترکیبات است که دو معنای وضعی و استعمالی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

- توجه به واژه‌های غریب: هر جمله‌ای می‌تواند دارای واژه‌های دشوار و غریب باشد که شناسایی معنای آن‌ها در مفهوم‌گیری اثرگذار است.

- توجه به واژه‌های کانونی: هر جمله‌ای به فراخور موضوعش، حامل واژه‌های کانونی است.^۲ واژه کانونی به واژه‌ای گفته می‌شود که بیشترین ارتباط را با موضوع جمله برقرار می‌کند و بیشترین مفهوم را در موضوع مشخص شده به دست می‌دهد. این واژه، نقش محوری و پایه‌ای نسبت به دیگر واژه‌ها دارد و با همه واژه‌ها ارتباط مفهومی برقرار می‌کند. فایده توجه به واژه‌های کانونی این است که این واژه‌ها در فرآیند مفهوم‌گیری، بیشتر مورد توجه باشند و ارتباط آن‌ها با دیگر واژه‌ها تبیین شود.

- توجه به قواعد فقه‌الحدیث: از دیگر نکات مهم در مفهوم‌گیری، توجه به قواعدی است که در فهم حدیث اثرگذار هستند؛ زیرا این قواعد، خارج از معنای ابتدایی حدیث، مفهومی جدید از حدیث به دست می‌دهند.

۱. رک: روش تحقیق موضوعی در قرآن کریم، ص ۶۵.

۲. رک: «بررسی تناسب معنایی آیات ۱۹-۱۶ سوره قیامت»، ص ۱۶۹.

به عنوان مثال، چندی از احادیث خانواده حدیثی ایشارا با رعایت قواعد و نکات پیش‌گفته در جدول زیر مفهوم‌گیری می‌شوند:

مفاهیم	حدیث
<p>ایشاره به معنای برتری دادن^۱ و مقدم داشتن دیگری بر خود^۲ در امور دنیا و آخرت^۳ است.</p> <p>ارزشمندی^۴ و شرافت^۵ در مقابل پستی^۶ است و مکارم جمع «مکرمّة» است.^۷</p> <p>باتوجه به روایت «انی بعثت لاتم مکارم الاخلاق»، مکارم خود قله است و ایشاره در بلندای این قله جای می‌گیرد.</p> <p>مکارم درجه بندی و سلسله مراتب دارد؛ یعنی مشکّک است.</p>	«الإیشارأعلى المكارم»
<p>جمله ۱: نحوه رفتار با سایر، انصاف است ریشه و ماده «نصف» در زبان عربی به معنای نیمه^۸ و بخش مساوی^۹ است.</p> <p>انصف به معنای رضابودن به نصف و نیم^{۱۰} و دادن و گرفتن حق^{۱۱} است.</p> <p>جمله ۲: نحوه رفتار با مؤمن، ایثار است ایثار اطلاق ندارد.</p> <p>ایشاره به معنای گذشت از حق خود و دادن آن به مؤمن است.</p>	عامل سائر الناس بالإنصاف و عامل المؤمنين بالإیثار.

۱. الصحاح، ج ۲، ص ۵۷۵؛ لسان العرب، ج ۴، ص ۷؛ مجمع البحرين، ج ۳، ص ۱۹۷.

۲. معجم مقاييس اللغة، ج ۱، ص ۵۳.

۳. تفسير السلمي، ج ۲، ص ۳۱۸.

۴. معجم مقاييس اللغة، ج ۵، ص ۱۷۱ - ۱۷۲.

۵. العين، ج ۵، ص ۳۶۸.

۶. الصحاح، ج ۵، ص ۲۰۱۹.

۷. لسان العرب، ج ۱۲، ص ۵۱۲.

۸. العين، ج ۷، ص ۱۳۲.

۹. الصحاح، ج ۴، ص ۱۴۳۲.

۱۰. معجم مقاييس اللغة، ج ۵، ص ۴۳۲.

۱۱. لسان العرب، ج ۹، ص ۳۳۲.

۳-۳. کشف ارتباط مفهومی میان جملات

گام سوم در مرحله نخست، این است که جملات مختلف در حدیث واحد با هم مقایسه شوند تا ارتباط مفهومی میان آن‌ها روشن گردد. این اقدام براین مبنای انجام می‌شود که نظر به وحدت موضوعی و غایی جملات مختلف در هر حدیث، میان آن‌ها ارتباط مفهومی وجود دارد و همین ارتباط مفهومی است که جملات را در مسیری واحد قرار می‌دهد تا موضوع و غایت حدیث را تأمین کنند. به تعبیر معناشناسانه، جملات هم‌نشین در یک حدیث، در اثر هم‌نشینی با یکدیگر ارتباط معنایی برقرار می‌کنند و این ارتباط معنایی در فهم حدیث اثربار خواهد بود.

در کشف ارتباط مفهومی میان جملات، ارتباط میان همه جملات با یکدیگر تبیین می‌شود. این ارتباط را می‌توان با پاسخ به سؤال «چرا این جمله کنار جمله بعدی قرار گرفته است؟» پیدا کرد؛

به عنوان مثال، مفاهیم به دست آمده از روایت «عامل سائرالناس بالإنصاف، و عامل المؤمنین بالإيثار» عبارت‌اند از:

مردم دوگروه هستند: سائرون‌مؤمن. این دسته‌بندی، محوریت ایمان را در دسته‌بندی مردم نشان می‌دهد و بیان گرایشیت آن در سبک زندگی انسانی است. تقدم سائربرمی، تقدم کمی است نه کیفی؛ بدین معنا که واژه «سائرالناس» به جهت برخورداری از جمعیت بالا بر واژه «مؤمن» پیشی گرفته است؛ هرچند این دسته از مردم به جهت کیفی و نوع سبک زندگی از مردم ایمانی عقب‌تر هستند.

۴-۱-۳. مفهوم‌گیری همه جملات در یک نگاه

پس از مفهوم‌گیری‌های جمله‌ای و ارتباطی، لازم است همه جملات حدیث در یک نگاه خوانده شوند تا اگر مفهومی باقی مانده است، کشف گردد. ضرورت نگاه دسته جمعی به همه جملات حدیث، از آن روانجام می‌شود که نگاه دسته جمعی و یکباره به همه جملات، می‌تواند پیام کلی و غرض نهایی حدیث را روشن کند که این پیام و غرض در گام‌های قبل، احتمالاً خودش را نشان ندهد.

به عنوان مثال، از نگاه کلی به همه جملات حدیث «عامل سائرالناس بالإنصاف، و عامل المؤمنین بالإيثار»، این مفهوم برداشت می‌شود: معامله لازم و ضروری است و عزلت از تجارت و معامله پسندیده نیست. لذا انزواج از جامعه و کنارگذاشتن تجارت و داد و ستد

رفتاری ناپسند شمرده می‌شود.

۲-۳. فهم بیناحدیثی

پس از فهم هریک از احادیث عضود رخانواده، در مرحله دوم، لازم است رخانواده حدیث به فهم بیناحدیثی گذاشته شود. منظور از فهم بیناحدیثی، این است که ارتباط‌های موجود میان احادیث رخانواده بررسی شود. این ارتباط‌ها می‌توانند از نوع تأکیدی، تبیینی، تعلیلی یا احیاناً تعارضی باشند. از این‌رو، رخانواده حدیث در دو گام مورد فهم قرار می‌گیرد:

۳-۱. کشف ارتباط مفهومی میان احادیث

احادیث عضود ریک رخانواده با یکدیگر تشابهات و تنشیباتی دارند که آن‌ها را زیرسايه یک رخانواده گرد آورده است. این تشابهات و تنشیبات می‌توانند مفاهیمی جدید تولید کنند که به فهم جامع و دقیق حدیث کمک می‌رسانند. برای کشف تشابهات و تنشیبات میان احادیث، لازم است همه احادیث با یکدیگر در دو سطح ذیل مقایسه شوند:

- سطح لفظی: منظور از سطح لفظی، این است که واژگان و گزاره‌های مشترک میان احادیث شناسایی شوند و با یکدیگر مقایسه گردند. این اقدام بدین جهت انجام می‌شود که واژه‌ها و گزاره‌های مشترک در هر حدیث، حامل معنایی برآمده از سیاق همان حدیث (معنای سیاقی) هستند که این معنای سیاقی هم‌دیگر را تکمیل، تبیین و تعلیل خواهند کرد.

- سطح معنایی: در سطح معنایی، واژه‌ها و عبارات متفاوت، اما مترادف یا قریب معنی با هم مقایسه می‌شوند. این مقایسه می‌تواند معانی و مفاهیم جدیدی به دست دهد؛ زیرا واژه‌ها و عبارات مترادف در سیاق‌های گوناگون، ابعاد و جوانب مختلفی از موضوع مورد نظر را روشن می‌سازند. از نگاه معناشناصانه، واژه‌ها و گزاره‌های مترادف یا قریب معنی به کار رفته در چند حدیث، با یکدیگر ارتباط جانشینی برقرار می‌کنند و ارتباط جانشینی می‌تواند مفاهیم جدیدی را تولید کند که ابعاد، مؤلفه‌ها و ویژگی‌های مختلفی از واژه‌های حدیثی را به دست می‌دهند؛^۱ چنان که دو واژه جانشین اگرچه انطباق کامل معنایی ندارند، ولی توافقی هم پوشانی در بخش‌هایی از مؤلفه‌های معنایی یکدیگر را دارا هستند.^۲ به عنوان نمونه، از مقایسه حدیث «الإیثار أعلیٰ الإحسان» با حدیث «الإیثار سجية الأبرار و

۱. ر.ک: «دلالت‌های معنایی نگاره سرو مبتئی بر ارتباطه جانشینی، همنشینی و بافت موقعیت»، ص ۷۸-۸۴.

۲. «مطالعه حوزه‌های معنایی صبر در آیات قرآن»، ص ۱۴۲.

شیمه‌الأخیار» مفهوم زیرقابل استنباط است:

جانشینی «اعلی» با «شیمه» نشان می‌دهد که «شیمه» به معنای ویژگی درونی عمیق است، نه یک ویژگی صوری، بیرونی و سطحی؛ زیرا بناست به وسیله ایثار، بالاترین مکارم به دست آید. از همین رو، در کتب لغت، واژه «شیمه» به معنای اخلاق^۱ قلمداد شده است؛ زیرا اخلاق انسان در درون انسان سکنا می‌گزیند و «انشیام» به معنای «داخل شدن در چیزی» است.^۲ همچنین برخی از اهل لغت، معنای طبیعت،^۳ غریزه و سرشت^۴ را برای واژه «شیمه» در نظر گرفته‌اند که مؤید درونی بودن و جبلی بودن آن است.

۲-۲-۳. علاج تعارضات احتمالی میان احادیث

خانواده حدیث، به جهت اشتغال بر احادیث متعدد، محتمل وقوع تعارض است. در صورت پیدایش تعارض بین احادیث خانواده، لازم است با استفاده از راهکارهای حل تعارض، اعم از جمع، ترجیح و کنارگذاشتن، رفع تعارض نمود.

به عنوان مثال، در خانواده حدیثی ایثار، برخی تعبیره کاررفته در این خانواده با برخی تعبیر از دیگر احادیث ظاهرًاً تعارض می‌کنند؛ برای نمونه، تعبیر «الإیثار أفضـل عبـادـة» است که ظاهراً با تعبیری چون «أفضل العبادة عفة البطن والفرج»، «أفضل العبادة العفاف»،^۵ «أفضل العبادة إدمان التفكـر فـي الله وفـي قدرـتـه»،^۶ «أفضل العبادة قول لا إله إلا الله ولا حول ولا قـوة إلا بالله»،^۷ «أفضل عبادة المؤمن انتظـار فـرح الله»،^۸ «أفضل العبادة العلم بالله»^۹ و «حبـنا أهـل الـبيـت أـفضـل عـبـادـة»^{۱۰} تعارض می‌کند؛ زیرا در همه این روایات، تعبیر «أفضل» در معنای صفت عالی به کاررفته است و امکان جمع صفت عالی در چند موصوف مختلف وجود ندارد؛ زیرا صفت عالی تنها بر یک موصوف تعلق می‌گیرد و آن موصوف را در صفت مذکور

۱. العین، ج ۶، ص ۲۹۳؛ الصحاح، ج ۵، ص ۱۹۶۴.

۲. معجم مقاييس اللغة، ج ۳، ص ۲۳۶.

۳. لسان العرب، ج ۱۲، ص ۳۲۹.

۴. مجمع البحرين، ج ۶، ص ۱۰۰.

۵. الكافي، ج ۲، ص ۷۹.

۶. همان، ص ۵۵.

۷. المحاسن، ج ۱، ص ۲۹۱.

۸. همان.

۹. همان، ص ۲۹۰-۲۹۱.

۱۰. همان، ص ۱۵۰.

برترین مفهوم یا برترین موجود توصیف می‌کند.

در این تعارض، چند مفهوم «ایشارا»، «عفت بطن و شکم»، «عفاف»، «استمرار تفکر در خدا»، «ذکر لا اله الا الله و حوقله»، «انتظار فرج»، «علم به خدا» و «حب اهل بیت» به عنوان برترین عبادت یاد شده است. برای رفع تعارض، لازم است به نکات زیر توجه شود:

مفاهیم مذکور چند مفهوم با ماهیت‌های مختلف هستند. برخی از آن‌ها چون ایشارا، عفت و عفاف ماهیت رفتاری دارند و برخی چون استمرار تفکر، انتظار فرج و علم ماهیتی بیشتر با ماهیتی بینشی ظاهر می‌شوند و مفاهیمی مانند ذکر ماهیتی زبانی دارند. لذا می‌توان هریک از این مفاهیم را در دسته ماهیت خود به عنوان برترین مفهوم قلمداد کرد.

اما با این وجود، باز میان مفاهیمی چون ایشارا، عفت و عفاف - که ماهیتی رفتاری دارند - یا مفاهیمی چون استمرار تفکر، انتظار فرج و علم - که ماهیتی بینشی دارند - تعارض واقع می‌شود. برای رفع این تعارض، باید گفت که احادیث ناظربه شرایط مخاطب و شرایط جامعه خود صادر می‌شدند و چنانچه شرایط مخاطب و جامعه اقتضا می‌کرده که رفتاری یا بینشی به عنوان برترین رفتار یا بینش یاد شود تا مخاطب و جامعه بدان سوت مایل و گرایش پیدا کنند، آن رفتار یا بینش به عنوان برترین رفتار یا برترین بینش معرفی می‌شده است. در واقع، این برتری، نوعی برتری نسبی است که نسبت به همان شرایط مخاطب و جامعه قابلیت صدق پیدا می‌کند.

آخرین نکته قابل توجه، این است که در میان احادیث مذکور، تنها حدیث «انتظار الفرج» به واژه «مؤمن» مقید شده است و انتظار فرج را برترین عبادت مؤمن برشمرده است. این قید نشان می‌دهد که انتظار فرج نسبت به دیگر مفاهیم مذکور از جایگاه بالاتری برخوردار است. با توجه به نکات پیش‌گفته، ایراد مطرح شده تبیین شد و تعارض ظاهري برطرف گردید.

۳-۳. جمع‌بندی و تحلیل مفاهیم به دست آمده

در طی دو مرحله پیش، مفاهیم موجود در خانواده حدیث رونمایی شدند. اما این مفاهیم، صرفاً مفاهیم جداگانه و ناپیوسته هستند که نیازمند ترتیب، سامان دهی و تبدیل آن‌ها به متن پیوسته و معنادار هستند. در این مرحله، مفاهیم استنباط شده در دو مرحله قبل طی سه گام ذیل به متن پیوسته و معنادار تبدیل می‌شوند:

۳-۳-۱. موضوع‌گذاری همه مفاهیم

گام نخست، این است که همه مفاهیم موضوع‌گذاری شوند.^۱ منظور از موضوع‌گذاری،

۱. ر.ک: روش تحقیق موضوعی در قرآن کریم، ص ۱۰۸.

این است که موضوع همه مفاهیم مشخص شود. موضوع‌گذاری را می‌توان در سامانه سه موضوعی «چیستی»، «چرایی» و «چگونگی» انجام داد. در این سامانه، موضوعات مربوط به چیستی موضوع با عنوان «چیستی» موضوع‌گذاری می‌شوند. موضوعات مربوط به چرایی موضوع با عنوان «چرایی» موضوع‌گذاری می‌گردند و موضوعات مربوط به چگونگی تحقق موضوع با عنوان «چگونگی» موضوع‌گذاری می‌شوند.

منظور از چیستی، مفاهیم مربوط به چیستی و ماهیت موضوع است که ذیل عناوین معنای لغوی، معنای اصطلاحی، عناصر معنایی، مترافات و متضادها قابل جاگذاری است.

منظور از چرایی، مفاهیم مربوط به چرایی و ضرورت موضوع است که ذیل عناوین اهمیت و ضرورت، علت‌ها، دلایل، حکمت‌ها، فواید، آسیب‌ها، پیامدها، عوارض و عواقب قابل جاگذاری است.

و منظور از چگونگی، مفاهیم مربوط به چگونگی تحقق موضوع است که ذیل عناوین روش‌ها و راهکارها، مراحل و گام‌ها قابل سامان دهی است.

به عنوان نمونه، احادیث خانواده حدیثی ایشار در سامانه «چیستی، چرایی و چگونگی» موضوع‌گذاری می‌شوند:

موضوع	مفهوم
چیستی	ایشار به معنای تقدم دیگران برخود است.
چیستی	مکارم از ماده «کرم» جمع «مکرمہ» به معنای شرافت، نجابت، بزرگواری است که در مقابل پستی و خواری به کار می‌رود.
چیستی	با توجه به روایت «انی بعثت لاتمم مکارم الاخلاق»، مکارم خود قله است و ایشار در بلندای این قله جای می‌گیرد.
چیستی	مکارم درجه‌بندی و سلسله مراتب دارد؛ یعنی مشکّک است.
چرایی	ایشار بالاترین احسان است.
چرایی	ایشار بالاترین درجه ایمان است.
چرایی	ایشار بالاترین عبادت است.
چگونگی	نحوه رفتار با مؤمن، ایشار است.
چگونگی	نحوه رفتار با سایر، انصاف است.
چگونگی	مردم دو گروه هستند: سائرو مؤمن.

۲-۳-۳. جاگذاری مفاهیم در موضوع خود

پس از موضوع‌گزاری لازم است مفاهیم هم موضوع کنار هم قرار گیرند؛ بدین صورت که مفاهیم مربوط به چیستی کنار یکدیگر جای می‌گیرند و مفاهیم مربوط به چرایی با هم یک دسته را تشکیل می‌دهند و مفاهیم موضوع‌گزاری شده با عنوان چگونگی در دسته‌ای دیگر جای می‌گیرند. سپس در دسته چیستی، مفاهیم مربوط به معنای لغوی، معنای اصطلاحی، مترادفات، متضادها و عناصر معنایی از یکدیگر تفکیک می‌شوند. همین اقدام برای دسته چرایی و چگونگی انجام می‌شود و موضوعات در نظام خردۀ موضوع‌ها تفکیک می‌شوند.

۳-۳-۳. تنظیم و ترکیب مفاهیم هم موضوع با یکدیگر

پس از این‌که هر مفهومی در موضوع خود قرار گرفت، زمینه برای اجرای گام سوم فراهم می‌آید که مفاهیم هم موضوع در متن پیوسته، منطقی و معنادار تنظیم و ترکیب شوند. منظور از متن پیوسته و معنادار، متنی است که گزاره‌های گوناگون را به نظمی منطقی درآورده است و آن‌ها را پشت سر هم چیدمان داده است.

برای تبدیل مفاهیم مربوط به موضوع چیستی به متن پیوسته، می‌توان از الگوی معنای لغوی، معنای اصطلاحی، مترادفات، متضادها و عناصر معنایی استفاده کرد. در این الگو، نظم منطقی رعایت شده است و مفاهیم به صورت منطقی و معنادار پشت سر هم چیدمان یافته‌اند. نیز برای تبدیل مفاهیم مربوط به موضوع چرایی به متن پیوسته، می‌توان از الگوی اهمیت و ضرورت، علت‌ها، حکمت‌ها، فواید و آسیب‌ها استفاده نمود. در بخش چگونگی، الگوی روش‌ها و راهکارها، مراحل و گام‌ها می‌تواند در تبدیل مفاهیم هم موضوع به متن پیوسته یاری رساند.

برای نمونه، به عبارات زیر - که از ترکیب و تلفیق مفاهیم هم موضوع در خانواده حدیثی ایشاره به دست آمده است - اشاره می‌شود:

۳-۳-۱. چیستی

ایشاره‌در لغت از ریشه «اثر» و به معنای برگزیدن و ترجیح دادن به کار می‌رود. معنای اصطلاحی این واژه عبارت است از: تقدم دیگران بر خود و گذشت از حق خود و دادن حق خود به مؤمن. این از خودگذشتگی است که انسان را به بالاترین درجه مکارم ارتقا می‌دهد. قابل ذکر است که منظور از مکارم، همان شرافت، نجابت و بزرگواری است که انسان را به قله رشد و کمال انسانی برد و ستیغ این قله با ایشاره فتح می‌شود. پس مکارم از مفاهیم مشکک

است و مراتب و درجات گوناگونی دارد که از بالاترین مراتب آن، ایثار است.

۲-۳-۳. چرایی

ایثار به عنوان فضیلتی برجسته همواره مورد توجه انسان‌ها بوده است؛ زیرا ایثار بالاترین درجه ایمان است و انجام آن، انسان را به بالاترین درجات ایمانی فراز می‌دهد. وانگهی، انسان برای انجام ایثار، بارقه، بلکه انباشته‌ای از ایمان را لازم دارد تا بتواند خود را مجاب به انجام ایثار نماید. وقتی بدین کار دست زد و در میدان ایثار قدم گذاشت، او به بالاترین احسان‌ها نایل آمده است و هرانسانی، فطرتاً داوطلب انجام بهترین احسان است. انسان ایشارگر در مقام عبادت، بالاترین عبادت‌ها را تحقق بخشیده است و به بالاترین مقامات عبادی دست یافته است؛ زیرا اور صحنه عبادات اجتماعی - که ارزشی بیش از عبادات فردی را به دست می‌دهند - پیشگام شده و ارزشمندترین عبادات اجتماعی را عملی ساخته است.

۳-۳-۳. چگونگی

بنا بر آنچه گذشت، ایثار از فضایل برجسته در اخلاق اسلامی است. بنابراین، احراز آن می‌تواند با دشواری و سختی همراه باشد و نحوه به کارگیری آن با دقایق و حساسیت‌های ویژه همراه است. در روایات پیش‌گفته، چند گزاره درباره چگونگی ایثار موجود بود که نحوه به کارگیری ایثار را به ما نشان می‌داد.

ایثار در مقابل مؤمن به کارگرفته می‌شود و با غیرمؤمن، از در انصاف برخورد می‌شود؛ زیرا تنها مؤمن ظرفیت، صلاحیت و شایستگی ایثار را داراست و غیرمؤمن به جهت معرفتی و رفتاری دارای این ظرفیت و صلاحیت نیست و از ایثار سوءاستفاده خواهد کرد. بنابراین ایثار، در آموزه‌های دینی، آموزه‌ای مطلق معرفی نشده است و برای همه به کارگرفته نمی‌شود. از گزاره‌های به دست آمده از روایات، می‌توان نتیجه گرفت که برای استفاده از آموزه ایثار، باید مخاطب شناسی کرد و ایثار را برای کسی استفاده کرد که ظرفیت و صلاحیت آن را دارا باشد و از فرصت ایثار سوءاستفاده نکند.

۴. نتیجه‌گیری

با توجه به مطالعه انجام شده روی خانواده حدیث و روش فهم آن، گزاره‌های زیرقابل

نتیجه‌گیری است:

فهم خانواده حدیث به جهت ویژگی‌های خاکص چون تعدد احادیث، تنوع مفاهیم،
تشابه و تناسب موضوعی، جامعیت و... نیازمند روش و شیوه‌ای خاص است.

در روش فهم خانواده حدیث، هم تک‌تک احادیث مورد فهم قرار می‌گیرند و هم فهم
بیناحدیثی احراز می‌شود که جامعیت قابل توجهی به روش می‌بخشد که فهم بیناحدیثی در
روش‌های پیشین مورد توجه نبود.

روش فهم خانواده حدیث شامل سه مرحله است: فهم تک‌تک احادیث، فهم بیناحدیثی،
جمع‌بندی مفاهیم به دست آمده.

در مرحله نخست، چهارگام لازم به اجرا است: «تجزیه جمله‌ای»، «مفهوم گیری تک
تک جملات»، «کشف ارتباط مفهومی میان جملات» و «مفهوم گیری همه جملات در یک
نگاه». دو گام «تجزیه جمله‌ای» و «کشف ارتباط مفهومی میان جملات» از نوآوری‌های این
روش است که یافته‌های نوینی از احادیث را فراست می‌نمهد. این یافته‌ها می‌توانند در حل
مسائل جدید و امروزین کارآمد و گره‌گشا باشند.

در مرحله دوم، دو گام برداشته می‌شود: «کشف ارتباط مفهومی میان احادیث» و «علاج
تعارضات احتمالی». این دو گام از نوآوری‌های روش مذکور است و جامعیت و دقت این
روش را دوچندان می‌سازد.

و در مرحله سوم، سه گام «موضوع گزاری همه مفاهیم»، «جاگذاری مفاهیم در موضوع
خود» و «تنظیم و ترکیب مفاهیم هم موضوع با یکدیگر» انجام می‌گردد. استفاده از سامانه
«چیستی، چرایی و چگونگی» تا اندازه زیادی ابعاد و جوانب موضوع را رونمایی می‌کند و
نظم و نظام خاصی به روش می‌بخشد.

روش مذکور جهت فهم خانواده حدیث بر مبانی و پیش‌فرض‌های محکمی چون
«برخورداری ائمه علیهم السلام از فصاحت و بلاغت زبانی»، «لزوم بازیابی خانواده حدیث»، «امکان و
ضرورت فهم حدیث»، «تدوین موضوعی خانواده‌ای جوامع حدیثی» و... استوار است. این
مبانی اعتبار و حجیت روش معرفی شده را تا اندازه زیادی تأمین می‌کنند.

با استفاده از روش سه مرحله‌ای مذکور، می‌توان همه مفاهیم موجود در خانواده حدیث را
شناسایی کرد و آن‌ها را با استفاده از سامانه «چیستی، چرایی و چگونگی» در متن‌ها و
محتوایی پیوسته و معنادار ارائه داد.

روش مذکور با بررسی ارتباط میان جملات و احادیث هم خانواده، مفاهیم قابل توجهی را
به دست می‌دهد که در حل مسائل جدید کارآمدند.

کتابنامه

قرآن کریم.

تفسیر السلمی، عبدالرحمان سلمی، بیروت: دارالکتب العلمیة، ۱۴۲۱ق.

دانشنامه قرآن و حدیث، محمد محمدی ری شهری و همکاران، ترجمه: حمیدرضا شیخی، قم: دارالحدیث، ۱۳۹۰ش.

درس نامه روش‌ها و گرایش‌های تفسیر قرآن، محمدعلی رضایی اصفهانی، قم: مرکز جهانی علوم اسلامی، ۱۳۸۲ش.

روش تحقیق موضوعی در قرآن کریم، محمدعلی لسانی فشارکی و حسین مرادی زنجانی، قم: بوستان کتاب، ۱۳۹۶ش.

روش فهم حدیث، عبدالهادی مسعودی، تهران: سمت، ۱۳۸۴ش.

الصحاح، اسماعیل بن حماد جوهری، تحقیق: احمد عبد الغفور عطار، بیروت: دارالعلم للملائیین، ۱۴۰۷ق.

العين، خلیل فراهیدی، تحقیق: مهدی مخزومی و ابراهیم سامرائی، بی‌جا: مؤسسه دارالهجرة، ۱۴۱۰ق.

فرهنگ علوم اجتماعی، آلن بیرو، ترجمه: باقرساروخانی، تهران: کیهان، ۱۳۷۵ش.

فقه الحدیث، عبدالهادی مسعودی، قم: دارالحدیث، ۱۳۹۸ش.

فقه الحدیث ۳، عباس پسندیده، قم: دارالحدیث، ۱۳۹۸ش.

فلسفه علم و متداول‌زی، محمود نوالی، تبریز: دانشگاه تبریز، ۱۳۹۳ش.

قرآن‌شناسی، محمدتقی مصباح‌یزدی، قم: مؤسسه امام خمینی، ۱۳۸۰ش.

الکافی، محمد بن یعقوب کلینی، تهران: دارالکتب الإسلامية، ۱۳۶۵ش.

لسان العرب، محمد بن منظور، قم: أدب الحوزة، ۱۴۰۵ق.

لغت‌نامه دهخدا، علی اکبر‌دهخدا، تهران: مؤسسه لغت‌نامه دهخدا، ۱۳۷۷ش.

مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی، علی دلاور، تهران: رشد، ۱۳۸۰ش.

مبانی و روش‌های تفسیر قرآن کریم، سیدمحمدعلی ایازی، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، ۱۳۸۸ش.

مجمع البحرين، فخرالدین طریحی، تهران: ناصرخسرو، ۱۳۶۲ش.

- المحاسن، احمد بن محمد برقی، تهران: دارالکتب الإسلامية، ۱۳۷۰ش.
- معجم مقاييس اللغة، احمد ابن فارس، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، قم: مكتبة الإعلام الإسلامي. ۱۴۰۴ق.
- منطق فهم حدیث، سید محمد کاظم طباطبائی، قم: مؤسسه امام خمینی، ۱۳۹۰ش.
- المیزان فی تفسیر القرآن، محمد حسین طباطبائی، بيروت: مؤسسة الأعلمی، ۱۳۹۰ش.
- «بررسی انتقادی نظام فلسفی هرمنوتیکی گادامر»، ابوالفضل ساجدی و مهدی سرلک، کلام اسلامی، ش ۸۵، ۱۷۴-۱۴۹، ۱۳۹۲ش.
- «بررسی تطبیقی تفسیر متن از دیدگاه هرمنوتیک و اصول فقه»، محمود شربتیان و حسین داورزنی، مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره سوم، ش ۱، ۱۹۷، ۲۱۰-۱۹۷، ۱۳۹۶ش.
- «بررسی تطبیقی فهم از دیدگاه گادامرو علامه طباطبائی»، محمد فاکر میبدی و محمد باقر فرضی، مطالعات تطبیقی قرآن و حدیث، ش ۷، ۵۵-۸۰، ۱۳۹۵ش.
- «بررسی تناسب معنایی آیات ۱۹-۱۶ قیامت»، سیف‌علی زاهدی‌فر، مطالعات تفسیری، ش ۲۹، ۱۶۱، ۱۷۰-۱۳۹۶ش.
- «توجه به خانواده حدیث در آثار معاصرین؛ بررسی دو کتاب میزان الحکمة والجیات»، علی رضا رجبی، کتاب ماه دین، ش ۱۹۱، ۲۷-۳۸، ۱۳۹۲ش.
- «دلالت‌های معنایی نگاره سرو مبتنی بر رابطه جانشینی، همنشینی و بافت موقعیت»، زهرا پارساپور و حسین لبانی مطلق، پژوهش‌های بین رشته‌ای ادبی، ش ۶، ۶۱-۸۸، ۱۴۰۰ش.
- «مطالعه حوزه‌های معنایی صبر در آیات قرآن»، رضا امانی و زهرا عبادی و صدیقه رضایی، پژوهش‌نامه معارف قرآنی، ش ۲۵، ۱۳۳-۱۵۶، ۱۳۹۵ش.
- «نقش خانواده حدیث در فهم متون نهج البلاغه»، مهدی مردانی، حدیث حوزه، ش ۱، ۶۵-۷۷، ۱۳۸۹ش.